

[Carl Petersen.]

hvad det er, de to partier i virkeligheden ønsker ud over det ønske, som vist er åbenbart, at forhindre landbrugsministeren i at få forslaget igennem, også i dette folketingsår.

Mindretallet skriver i betænkningen, at man gerne ville have medvirket til bygning af en skole i Odense, og at man ville gerne være med til at udbygge den nuværende skole på Frederiksberg, men således at man ville afgøre, hvor meget der var nødvendigt, for at det kunne kaldes rimeligt; det var derfor nærliggende at mene, at hvis oppositionspartierne virkelig havde haft et ønske om at medvirke til sagens løsning, havde man kunnet udarbejde et ændringsforslag, som dækkede mindretallets synspunkter; det måtte vel kunne lade sig gøre. Nu valgte man altså at nøjes med at sige: mindretallet kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. Hvor trist det end kan siges at være, så er det en realitet, at denne for landbruget så betydelige sag må gennemføres i det høje ting mod venstres og de konservatives stemmer.

Harald Nielsen: Ja, så nåede vi til vejs ende med landbohøjskolesagen, og når det varede så længe, mener jeg det hænger sammen med, at det var svært for os, der ønskede en helt ny landbohøjskole beliggende i landlige omgivelser og med rimelig plads til en helt moderne udbygning og uddannelse, at trænge igennem med vor opfattelse. Bag dette ønske lå jo også ønsket om at tilgodese den rigtige tanke, at alt ikke skal samles i København, men at man, når lejlighed gives, bør tilgodese provinsen og foretage en decentralisering, også hvad de højere undervisnings- og forskningsanstalter angår.

Det ændringsforslag, der nu er stillet, er en imødekommenhed over for vore synspunkter, og det vil jeg gerne sige den højtæredede landbrugsminister tak for.

Naturligvis var der delte meninger om, hvor den nye skole skulle ligge. Nogle

ønskede, at den skulle ligge i Århus, andre ved Odense, atter andre ved Hillerød o. s. v. Men i et spørgsmål af denne karakter kan ikke alle få deres vilje. Til sidst enedes vi om Odense, hvad jeg for mit vedkommende mener er en god løsning, da der her kan erhverves, så vidt jeg har fået oplyst, godt 500 tdr. landbrugsjord, hvilket må give helt udmærkede betingelser for at skabe en skole med de ideale forhold både for undervisning og forskning, som jeg synes landbruget og andre jorddyrkningserhverv har krav på. Venstre lægger altså afgørende vægt på dette.

Jeg har ved tidligere behandlinger gjort opmærksom på og vil gerne yderligere sige lidt om det her, at det vil give bedre betingelser for arbejdet med forskningen ikke mindst vedrørende plantekultur og husdyrbrug, om landbohøjskolens lærere har deres forsøgsmarker, forsøgsstalde og -dyr lige ved skolen, end hvis de befinder sig langt borte. Det synes jeg er så umiddelbart indlysende, at det ikke behøver nogen nærmere begrundelse. Men akkurat det samme gør sig gældende for undervisningens vedkommende. Man har ganske vist sagt, at det gør ikke noget, at landbohøjskolen ligger midt inde i en storby. Eleverne skal ikke lære praktisk landbrug o. s. v.; det skal de kunne, før de kommer der. Meget rigtigt, men det er heller ikke det, det drejer sig om. Det drejer sig om noget helt andet, nemlig om de øvelser og iagttagelser, der skal være et led i uddannelsen, og som der, så vidt jeg ved, i forbindelse med tredjedelsfagene plantekultur og husdyrbrug, der er fundamentale fag i skolens virksomhed, hidtil har været meget lidt af. Det vil kræves i stedet større og større omfang. I det hele taget går moderne undervisning i stigende grad over til øvelser og selvstændigt arbejde med bestemte opgaver. Det kan ikke i samme omfang som tidligere klares næsten udelukkende ved gennemgang fra katederet. De elever, der skal uddanne sig i plantekultur, må have øvelser i forsøgsteknik og lejlighed til næsten daglig at følge forsøgs-